

[Alvilda Larsen.]

det har været nævnt fra forskellig side her i dag, bliver det også et spørgsmål om de fag og de fags arbejdere, der er beskæftiget ved fremstillingen af en række varer, der beskattes; de rammes også. Vi er stadig enige med de socialdemokrater, som tidligere, for slet ikke så forfærdelig lang tid siden, gik mod denne form for beskatning.

Hvis man heroverfor vil hævde, at det er nødvendigt at erkende skiftende tiders ændrede vilkår, eller svarer, at man ikke skal indhulle sig i vanetænkning eller hænge sig i gamle slagord eller lignende argumenter, som jo anføres i diskussionen om direkte eller indirekte beskatning og anvendes imod os, der stadig går imod væksten og omfanget af den indirekte beskatning, og som jo også anvendes af dem, der endog kan tænke sig en ændring af skattepolitikken i retning af en placering af endnu flere afgifter på forbruget, ja, så kunne der være grund til at fremhæve endnu en side af den lovgivning, vi behandler her. Jeg vil således pege på den omstændighed, at en del af disse afgifter — det er også nævnt her i dag fra anden side — i sin tid blev gennemført med den motivering, at de skulle tjene særlige formål, eller at det var midlertidige uheldige tilstande eller forhold, de skulle afhjælpe. Tag f. eks. en sådan ting som afgiften af kaffesurrogater; den fik vi i 1932, og den skulle bruges til dækning af udgiften til krisehjælp til arbejdsløse og landbrugere. Afgiften består endnu i dag. Og sådan forholder det sig med en række andre afgifter, som er indført for at dække udgifterne ved forskellige midlertidige hjælpeforanstaltninger, men bagefter, ja, så bibeholdes de med henvisning til og under påberåbelse af de stadig stigende udgifter på statsregnskabet, af, at det er nødvendigt at skaffe de penge, som skal bruges.

Ja, her har vi netop det bedste bevis på dette, at de penge, som afgifterne indbringer staten, er unddraget befolkningens kontrol, at de kan anvendes til helt andre ting, end det oprindelig var tanken med dem. Een

gang indført er det umuligt at slippe af med dem igen, og det er jo en af forklaringerne på den kolossale vækst i de indtægter, staten henter gennem denne indirekte beskatning.

Der er efter min mening derfor al mulig grund til at se alvorligt på hele denne lovgivning og på de afgifter, den omfatter. Der er nævnt det urimelige ved afgiften på fotografiske artikler. Jeg kan nævne sådanne vanvittige afgifter som afgiften på tændstikker, på papir, elektriske artikler, ja, endog på elektriske sikringer, på mineralvand, for blot at nævne nogle af de mest horrible skatteobjekter. Disse afgifter må efter min mening afskaffes nu, og jeg opfordrer den højtærede finansminister til alvorligt at overveje ændringer på dette område, idet jeg iøvrigt vil henvise til den måde, som socialdemokratiet under den sidste valgkamp omtalte og behandlede skattepolitikken på. De socialdemokratiske repræsentanter nævnte, når de talte om de store skatter, den store skattebyrde, også de indirekte skatter, på en sådan måde, at vælgerne måtte få opfattelsen af, at en socialdemokratisk regering ville gennemføre skattenedsættelse på dette område. Vælgerne ventede en ændring, der betød lettelse for dem, men det er ikke tilfældet med de forslag, som er til forhandling her i dag. Hvis den højtærede finansminister møder med forslag, som er i overensstemmelse med valgløfterne, sådan som de blev opfattet af vælgerne — man kunne kalde dem indirekte valgløfter — kan han regne med vor velvillige støtte, men ikke i dag.

Tholstrup: Det var interessant at høre, hvorledes det ærede medlem fru Alvilda Larsen omtalte omsætningsskatterne, når man ved, at i hendes andet fædreland har man ikke andet, praktisk talt ikke andet, end omsætningsskatter. Men det er jo rart, at man kan tage et andet standpunkt her. Jeg er iøvrigt fuldstændig enig i, at omsætningsskatter er uheldige, og det er i det hele taget retsforbundets synspunkt.

I det budget, som lige er fremlagt, figu-